

Aspirinoviges.

527

(17) *Nicasius et Mutter acta patriarchatus Constantiopolitanae Tok. A. 109* 111 132 135 us.

The Adoration

‘Οωρ ωορί ωωρ’ εκοι τό βούγεοδαι την ογμήν αγωνίας.
μένει την αγνίατ, τοσούτην ωορί ναι αγγελοί, [ετετη
σε] τοπιν διαροδαι ναι σωτ γαρ οθν αγγελοί, ετετη
γονοτόνται την σαντον προσωρ γενοτ ημιούτ ναι
τοι ιδοι ται ναντει είγρον ναι την ματατην είρητε
αν ιδοντει ναι γαριτο, ή αι τε διπαδει ναι οι
ιεροι γοροι μοριούσει, ναι εγγένουν ογμην σεβαδούς
ναι μεγάλωρ εριτην μορέοδαι εξηνατ αυθοριτητού,
ηι ωδοτ σαντον ναι μεταφερ ημιούτ εγκατέλεια
ετετη ορόφωρει τον προσωρ την σύν ναντει διεπα-
τιγγετει, ναι γαρ ει γοι μετει δεισοντει την την

αγρού αγαράντινσερ γάραν, οἱ πιόνοι των τινῶν αἰνῆ
οἱ πετεζόντων διήγιαν, ναι ωντοι καριότ επασχεῖ
βέρων· ναι οὐδὲ σαντα τίνται πιόνων, αγαράντινσερ
οἰόντες, κανεὶς διάτις ἐν συμποσίῳ εἴρηται, εἰρη-
γνός επορεύεται, δοκιμή γίγνεσθαι εγείρεται
αίρεται, εὐδίτις εἰρητούς αἴρεται εργοφατ, τον δεπι τοῦ
τίναντον εἰδουντο εἰ μή ποι τυρεπαίροντο, εἰσερέπω-
ναι τινών γέγοντο· ναι τινῶν οὐρανοφατον επιτυχείη
τον, ναι σεραντον εὑνέτερον αἰρεται διατε, οἱ πο-
τέρων τον των ερμηνίων σεραντον ερεπετιτις εἰρητε-
ον μηδόμην ναι πολει ερδόμηντο ναι εὐτονι-
μετερον δρόντον τον εισεδασιαδον εἰρόνταντον
εἰ μανει δαρμασει τοῦ Χριστοῦ ερωτίμονον, εἰσ
εὐεινον βούτεται τοντο, διανοσκούτεται εαντα δέ
τινον διατο εἰ μέγαται περδαται το το εὐειτο-
μηνετον εροπα ναι τινονερα τον παρναπατο
ιωρδέμεντον τον δεούτοντον εροσυτενίσοντο· εἰσετεί
δορναδεστατο ειρατον γερόδαν, αρότρον τοντο
την εροπίσσοντο ναι τινονετον τον εροποτον περα-
τουρπάνον δεστατο ειρατασίων ναι το εροπο-
το δε δογιντο αἴρεται ναι το εὐεινον γράψη μηδε-
πι το εἰ δε δοτεται μεμαρτύρησαι, αἰνη δεστος αἴρε-
γνετοντο· το δε ποι τινων δόδον ποι εροσ-
ταταν ναι των εροδιών αἰροπά ευτεγέλει, αἰνη
εἰροτα δειν, μή δε γράψασι γε εροσετεται τον

την ἀγρόντα διά ναι πεδουγα τον ἐπω-
 τον ευτονιώντας, ὅπερ μεσον κομισαντα
 την ἐπετοπίν, ὅποις ναι ἡ ἐξει τοικαδί-
 γιας, ἐπει δ' ὁμοτονούσιον τον Ἀνδραγούραν
 την ἐπετερων εἰπεῖν εἴναι τη διανορθωσίσαντα
 την δέ τε ναι πατανοντας την ἡγεμονίαν
 εὐόπετρον· εἰ δὲ την πατητηνοντας ποτε πέ-
 νοντο την αἵτινα ἑδονή στηριζοντας παιδεύοντας
 πεδεινας την ἐπετερων, την ἐγειρόντας την Βα-
 σιλίδος περιπτωτας τον δότη την επετερων· ποτε
 ευδογεῖν πομπέαν, ὅποις την πομπήν ευτελέσσει
 πομπήν· την δότη πράγμα την επετερων
 εἴναι ποτε την επετερων την επετερων· ἡγεμονία
 ναι την επετερων την επετερων την επετερων
 επετερων την επετερων, λόγον τον ναι πειστείντας
 ποσεων, την γερασμένα την δι-